

Miten oppilaat kokevat laskupajamuotoisen työskentelyn?

Sandra Luhtaniemi ja Aleksi Markkanen
Opiskelijanumerot 013734363 ja 013126382
11 sivua

6. toukokuuta 2014

Sisältö

1	Johdanto	2
2	Teoreettinen viitekehys	3
2.1	Lähikehityksen vyöhyke	3
2.2	Scaffolding	3
2.3	Ongelmaperustainen oppiminen	3
2.4	Kisälliopetus	4
2.5	Matematiikkapelko	4
3	Tutkimustehtävä ja tutkimuskysymykset	5
4	Tutkimuksen toteutus	5
5	Tutkimustulokset	6
5.1	Kisälliopetus	6
5.2	Opiskelijoiden matematiikkakuva	8
5.3	Kurssin vaativuustaso	8
5.4	Miten kurssia voisi kehittää?	9
6	Pohdintaa	10
6.1	Kehittämisehdotuksia	10

1 Johdanto

Kisälliopetus on uusi ja innovatiivinen tapa opettaa matematiikkaa. Se eroaa merkittävästi perinteisestä matematiikan opetuksesta, jossa uusi asia luennoidaan ja kotiläksyksi annetaan tehtäviä, jotka liittyvät tunnilla käytyihin asioihin. Kisälliopetuksessa korostetaan laskemisen merkitystä. Tehtäviä on tyypillisesti enemmän, ja opettaja kiertele ja auttaa oppilaita tekemään laskuja. Neuvonnalla pyritään siihen, että oppilas ymmärtää ongelman ja mahdolliset ratkaisumenetelmät – ei siis niin, että menetelmät tai ratkaisut vain kerrottaisiin opiskelijalle. Näin opiskelija itse päätyy ratkaisuun, ja samalla oppii ”oikeasti” ymmärtämään käytetyn menetelmän. Kisälliopetuksessa opiskelija pääsee osaksi asiantuntijakulttuurin tapaa toimia.[\[1, 2\]](#)

Helsingin Normaalilyseossa on yksi matematiikan kurssi, joka täyttää kisälliopetuksen piirteet. Kurssi MAA15S, harjoituskurssi, on suunniteltu käytäväksi samanaikaisesti muiden pitkän matematiikan kurssien kanssa. Niinpä harjoituskurssilla käsitellään jo opittuja asioita syventävästi. Kurssin järjestämistapa tarjoaa myös hyvät mahdollisuudet eriyttämiseen.

Harjoituskurssi tapaa kerran viikossa puolen vuoden ajan, ja opiskelija saa siitä yhden kurssisuorituksen. Kurssilla ei tästä syystä voida tehdä varsinaisen matematiikan kurssin laskuharjoitustehtäviä, vaan kurssin järjestävä opettaja valmistelee laskettavaksi tehtävämonisteen. Ryhmätyö on sallittua, eikä kurssilla ole tehtäväkiintiötä. Niinpä kurssin ilmapiiri on hyvä ja rento. Toisaalta oppilailla saattaa esiintyä motivaatio-ongelmia. Tutkimuksen tekemisen aikana emme huomanneet tämän muodostuvan suureksi ongelmaksi.

2 Teoreettinen viitekehys

2.1 Lähikehityksen vyöhyke

Psykologi Les Vygotskin teoria lähikehityksen vyöhykkeestä esittää, että henkilön toimiessa häntä itseä kokeneemman ohjaajan vaikutuspiirissä, hän kykenee suoriutuksiin, jotka ylittävät hänen nykyisen eli aktuaalisen tieto- ja taitotasonsa. Vygotskin näkemyksen mukaan henkilön aktuaalisen taitotason ja potentiaalisen taitotason väliin sijoittuu lähikehityksen vyöhykkeeksi nimitetty tila, missä henkilö kykenee ympäristön vaikutuksen ansiosta hänen potentiaalisen taitotasonsa mukaisiin saavutuksiin.^[3]

2.2 Scaffolding

Scaffolding on syväoppimiseen tähtäävä lähikehityksen vyöhykkeen pedagoginen sovellus. Siinä opettaja haastaa opiskelijan tekemään hieman hänen aktuaalista taitotasoaan vaativampia tehtäviä, jotka opiskelija tekee opettajan ohjauksessa. Oppiminen on tehokkaampaa ja syvempää, kuin jos tehtävä olisi liian haasteellinen tai selvästi hänen taitotasoaan alempana. Ideana on, että ohjaaja johdattelee opiskelijan ratkaisemaan tehtävän itse, ja välttää kaikin tavoin ratkaisemasta sitä hänen puolestaan. Yksi scaffoldingin tavoitteita on, että opiskelija vähitellen kehittäisi itselleen opiskelu- ja ongelmanratkaisustrategioita. Keskeistä on myös, että opiskelija oppii paitsi vastaamaan, myös esittämään kysymyksiä.^[4]

2.3 Ongelmaperustainen oppiminen

Näistä löytyy selvä kytkös ongelmaperustaiseen oppimiseen. Ongelmaperustainen oppiminen on pedagoginen suuntaus, joka tarjoaa kiinnostavan lähestymistavan myös matematiikan opetukseen. Ongelmaperustaisessa oppimisessa opiskelija ratkoo ongelmia, missä hänen on sovellettava laajasti aikaisemmin hankittua teoriapohjaa. Hänelle ei välttämättä ole täysin selvää, mitä eri tekniikoita ratkaisemisessa on sovellettava. Toinen ongelmaperustaisen oppimisen lähestymistapa on tarjoilla teoria ongelman muodossa: opiskelija saa eteensä ongelman, ja hänen on löydettävä sen ratkaisemiseen vaadittava teoria ja heuristiikat.^[5]

2.4 Kisälliopetus

Laskupajaopetus voidaan nähdä sovelluksena niin sanotusta kisälliopetuksesta. Kisälliopetus on ajankohtainen tutkimusaihe, jota on tutkittu muun muassa Helsingin yliopistossa yliopistotason kursseilla. Matematiikan opiskelussa tehtävien tekeminen on ratkaisevassa asemassa ja sitä ei voi oppia pelkästään lukemalla tai kuuntelemalla. Lukio-opetuksessakin painotus on vahvasti tehtävien tekemisessä. Pyritään siihen, että opiskelijat ratkoisivat mahdollisimman paljon tehtäviä. Tehtävien pedagoginen hyöty ja potentiaali jää kuitenkin käyttämättä, mikäli ne ovat niin haasteellisia opiskelijan taitoihin nähden, että niiden tekeminen ei yksinkertaisesti onnistu. Matematiikka on kuin lohikäärme, jonka kanssa tulee taistella, mutta taitavinkin soturi on joskus tarvinnut mestarin.

2.5 Matematiikkapelko

...tähän

3 Tutkimustehtävä ja tutkimuskysymykset

Tutkimuksemme tutkimustehtävän oli selvittää, kuinka pajatyöskentely sopii lukio-opintojen yhteyteen. Halusimme saada oppilaiden näkemykset esiin. Niinpä emme halunneet tutkia harjoituskurssin vaikutusta muiden kurssien arviointiin, vaan kysyimme oppilaiden mielipiteitä harjoituskurssin hyödyllisyydestä. Tutkimuskysymykseksemme muodostui siis seuraava: **Kuinka hyödylliseksi lukion oppilaat kokevat laskupajatyöskentelyn?**

4 Tutkimuksen toteutus

Päätimme käyttää laadullista tutkimusstrategiaa aineistoa kootessa.

Jaoimme laskupajassa läsnäolleille opiskelijoille ($n = 19$) kyselylomakkeet, ja opiskelijat arvioivat seitsemää väitettä sekä Likert-asteikolla että sanallisesti. Lomakkeessa oli myös viisi avointa kysymystä.

Oppilaat arvioivat seuraavia väittämiä:

- Harjoituskurssi on parantanut menestystäni muilla matematiikan kursseilla.
- Tunnen nykyään osaavani ja ymmärtäväni matematiikkaa paremmin.
- Harjoituskurssi on lisännyt itsevarmuuttani matematiikan osaamisen suhteen.
- Harjoituskurssista on ollut minulle hyötyä.
- Saan harjoituskurssilla apua tehtävien ratkaisemiseen.
- Harjoituskurssilla on mukavaa.
- Saan harjoituskurssilla tehtyä sellaisiakin tehtäviä, joita en itenäisesti osaisi tehdä.

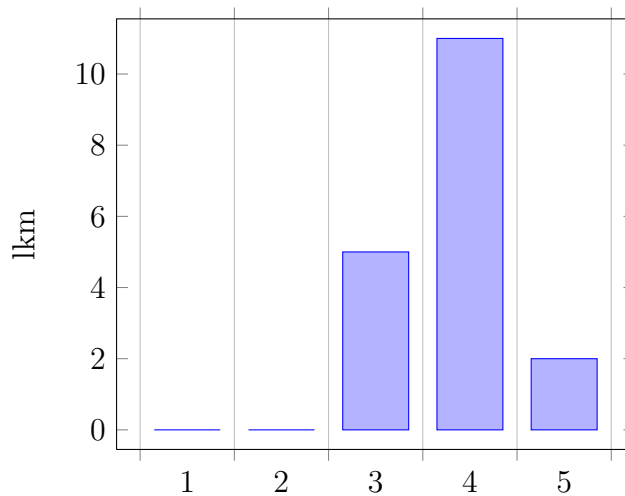
Lomakkeessa oli seuraavat avokysymykset:

- Saatko sellaista apua, mitä kaipaat? Minkälaista apua kaipaavat matematiikassa?

- Mitkä ovat vahvuutesi matematiikassa? Entä heikkoudet?
- Kuinka harjoituskurssia voisi parantaa?
- Miksi päätit osallistua tälle kurssille?
- Toivoisitko vastaavanlaista kurssia myös myöhempien opintojen aikana?

5 Tutkimustulokset

Tunnistimme aineistostamme eri oppilastyyppejä. Kaikki haastatellut oppilaat pitivät harjoituskurssia hyödyllisenä. Syyt kuitenkin vaihtelivat; suuri osa ($n = 9$) piti kurssia hyödyllisenä sen kertaavan luonteen vuoksi. Neljän opiskelijan mielestä kurssilla on opittu myös uusia asioita, muun muassa laskimen käyttötaitoa. Kuusi opiskelijaa ei vastannut kysymykseen. Hyvänä ominaisuutena pidettiin myös sitä, että apua ja neuvontaa on saatavilla.

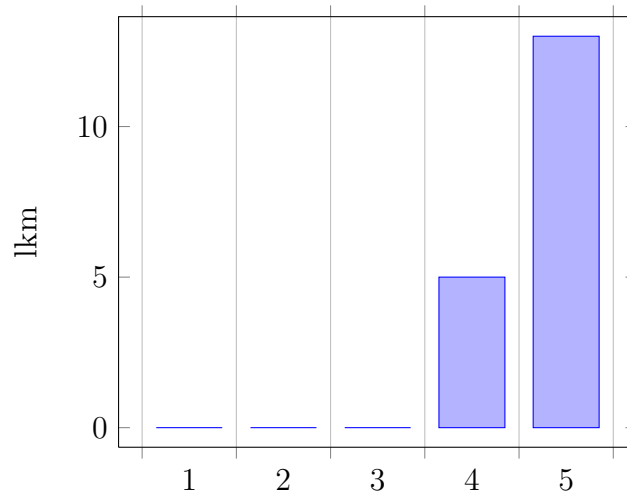

Kuva 1: "Harjoituskurssista on ollut minulle hyötyä."

5.1 Kisälliopetus

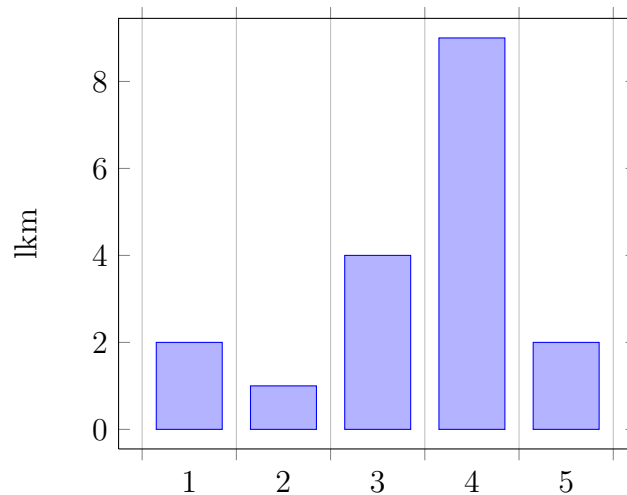
Kurssi toteuttaa kisälliopetuksen piirteet opiskelijoiden vastauksien mukaan hyvin. Suurin osa opiskelijoista ($n = 12$) kiitteli vastauksissaan sitä, että apua on saatavilla hyvin. Loput ($n = 7$) opiskelijat eivät kommentoineet

vastausta, mutta olivat jokseenkin samaa mieltä tai täysin samaa mieltä siitä, että kurssilla saa apua hyvin.

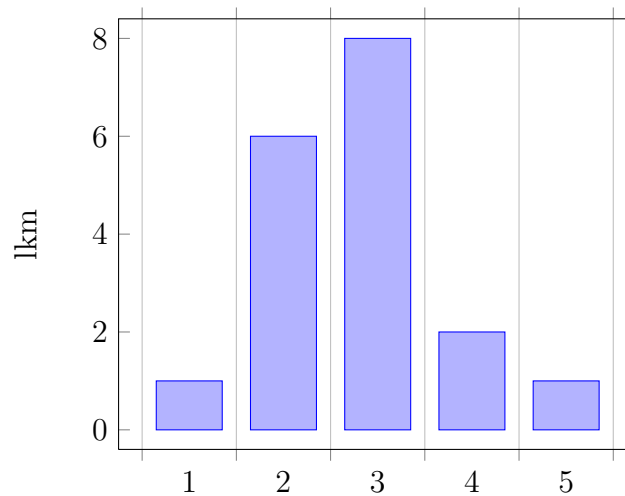
Kuva 2: "Saan harjoituskurssilla apua tehtävien ratkaisemiseen."

Myös *scaffolding*-ilmiö esiintyy vastauksissa.

Kuva 3: "Saan harjoituskurssilla tehtyä sellaisiakin tehtäviä, joita en itsenäisesti osaisi tehdä."

Itsevarmuus omasta osaamisesta vaikuttaa opiskelijan matematiikkapelkoon. Se, että opiskelija kokee korkeaa minäpystyvyyden tunnetta on myös välttämätöntä *flow*-tilaan pääsemiseksi.

Kuva 4: "Harjoituskurssi on lisännyt itsevarmuuttani matematiikan osaamisen suhteen."

Opiskelijat, jotka olivat täysin tai jokseenkin eri mieltä väitteen kanssa vastasivat muun muassa, että itsevarmuus riippuu vain käsiteltävien aiheiden mielekkyydestä, että yksi kurssi ei riitä itsevarmuuden kehittämiseen ja että itsevarmuutta vähentää se, että ei saa helpoksi luonnehdittua tehtävää ratkaistua.

5.2 Opiskelijoiden matematiikkakuva

Kyselyvastauksista kävi ilmi, että moni opiskelija pitää matematiikkaa enimmäkseen laskemisena. Lisäksi matemaattisen taidon koetaan kehittyvän harjoittelun avulla.

5.3 Kurssin vaativuustaso

Osalle opiskelijoista kurssi oli sopivan vaativa, mutta monet kokivat myös tylsistyvänsä tunnilla. Tämä tarjoaisi hedelmällisen mahdollisuuden eriyttää opetusta; jos tehtävämonisteita olisi kaksi, kertaava ja syventävä, kurssi palvelisi laajempaa opiskelijajoukkoa. Koska kurssisuoritukseen riittää vain läsnäolo, valmistaa kurssi myös korkeakoulujen akateemiseen vapauteen; opiskelijalla on vastuu omasta työskentelystään. Tämä saattaa lisäksi hillitä matematiikkapelkoa, sillä opiskelijalla ei ole paineita suorittaa tiettyä määrää tehtävistä.

5.4 Miten kurssia voisi kehittää?

6 Pohdintaa

6.1 Kehittämisehdotuksia

Viitteet

- [1] Terhi Hautala et al. “Extreme apprenticeship method in teaching university-level mathematics”. Teoksessa: *Proc. of the 12th International Congress on Mathematical Education, International Commission on Mathematical Instruction*. 2012.
- [2] Arto Vihavainen et al. “Extreme apprenticeship method: key practices and upward scalability”. Teoksessa: *Proceedings of the 16th annual joint conference on Innovation and technology in computer science education*. ACM. 2011, s. 273–277.
- [3] L.S. Vygotsky ja M. Cole. *Mind in Society: The Development of Higher Psychological Processes*. Harvard University Press, 1978. ISBN: 9780674576292. URL: [http : / / books . google . fi / books ? id = RxjjUefze_oC](http://books.google.fi/books?id=RxjjUefze_oC).
- [4] P.A. Kirschner, J. Sweller ja R.E Clark. “Why minimal guidance during instruction does not work: an analysis of the failure of constructivist, discovery, problem-based, experiential, and inquiry-based teaching”. *Educational Psychologist* 41.2 (2006), s. 75–86.
- [5] A. Schoenfeld. “Learning to think mathematically: Problem solving, metacognition, and sense making in mathematics”. Teoksessa. Toim. Douglas Grouws. MacMillan, 1992, s. 334–370.